

İLYAS KÖSTEKLİ'NİN ANISINA

Aydınlık Dergisi, 22 Ağustos 2004

Yıldırım Koç

İlyas Köstekli 19 Ağustos 2004 günü aramızdan ayrıldı.

12 Eylül öncesinden beri sendikalarda çalışan üç-beş kişi kalmıştık. İlyas bu grubun en üretken ve çalışan kişilerindendi. Ailesini ve bizleri üzüntü içinde bıraktı gitti.

26-27 yıl Petrol-İş Sendikası genel merkezinde çalıştı. Çok mütevaziydi. 1984 yılından beri yayımlanan Petrol-İş Yıllıklarını İlyas hazırlardı. Son olarak 1997-99 dönemine ilişkin bir rapor çıkarmıştı. Çalışma yaşamıyla ilgilenen herkes bu yıllıkları kullanmıştır. Ancak birçok kişi bunları hazırlayan kişinin İlyas olduğunu bilmezdi; Petrol-İş'in uzunca bir dönem yayınlarının çoğunda olduğu gibi.

İlyas, 1970'li yılların ikinci yarısında Petrol-İş'e girmişti. Ben de Maden-İş'te çalışıyordum. İlyas'ın çalışmalarını ve çabalarını yaklaşık 30 yıl izleme olanağım oldu.

12 Eylül'ün en karanlık günlerinde İlyas mücadelenin içindeydi. Petrol-İş'te özellikle o dönemde atılan önemli adımların oluşturulmasında ve hayata geçirilmesinde İlyas'ın önemli katkıları olduğunu çok iyi biliyorum. İlyas "aydın namusu"ndan en sıkıntılı zamanlarda bile taviz vermedi.

İlyas'la ilk ortak çalışmamız 1986 yılında oldu. TÜRK-İŞ'in 1986 genel kurulunda Cevdet Selvi'nin başkanlığında oluşan muhalefetin programını Ankara'da Keykan Otel'de İlyas'la birlikte hazırlamıştık. İlyas'ın kişiliğine, çalışkanlığına ve bilgisine duyduğum saygı, onu yakından tanıdıktan daha da arttı.

Yıllar içinde İlyas'ın bilgisi ve deneyimi daha da arttı; işçi sınıfının tarihsel görevine olan inancı ve coşkusu azalmadan devam etti.

İlyas aynı zamanda iyi bir eğitimciydi. "Hocalık" taslamazdı. Petrol-İş'te bir dönem herhalde İlyas'ın eğitiminden geçmemiş kimse kalmamıştı. Diğer sendikaların eğitim toplantılarının da sevilen bir konuşmacısıydı. Güven veren kişiliği, eğitimlerine de yansırıdı.

İlyas'ın çalışmasının saati yoktu. Bazı geceler sendikada sabaha kadar çalışırdı. Bazı günler evde sabahlardı. İlyas'ın hayatı işçi sınıfı ve Petrol-İş'ti. Dönem dönem başka işyerlerinden teklif geldiğini biliyorum. Petrol-İş'le o kadar bütünleşmişti ki, hiçbir alternatifi pazarlık konusu bile yapmadı.

İlyas birkaç yıl önce Petrol-İş'ten atıldı. "Atıldı" kavramını özellikle kullanıyorum. "Petrol-İş'ten ayrıldı veya çıkarıldı" demiyorum. "Atıldı." Kansere yakalanmasında yaşadığı bu büyük üzüntünün etkisi var mı, bilmiyorum. Ama gerçekten çok üzülmüştü ve üzülmekte haklıydı. Bereket, TÜRK-İŞ derhal İlyas'ı kaptı da, Petrol-İş'ten "atılmış" olmanın acısı biraz hafifledi. İlyas TÜRK-İŞ'te de hemen iki kitap yayınladı.

Evimizdeki salonda İlyas'ın çıkardığı Petrol-İş Yıllıklarının tam takımı duruyor. İlyas'tan sonra çıkarılan yıllığı onların yanına koymamıştık; çünkü 1984'ten 1999'a kadarki yıllıklar bizim için "Petrol-İş'in Yıllıkları" olmaktan çok, "İlyas'ın Yıllıkları" idi ve öyle kalacak. Petrol-İş'in bir dönemine ilişkin hangi belgeyi elime alsam, onda İlyas'ın izleri olduğunu biliyorum ve görüyorum. "Bir insan gerçekte adı son kez söylendiğinde ölür" denir. İlyas herhalde uzun süre daha yaşamaya devam edecek.

Sevgili eşi Şeyma'nın, Petrol-İş'in ve Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin başı sağolsun.